

نامه‌ی سرگشاده‌ی کارگران زندانی، رضا شهابی و داود رضوی، به نمایندگان تشکلات کارگری جهان در صد و دوازدهمین کنفرانس سازمان بین‌المللی کار

May 27, 2024

[Vahed Syndica](#)

درود بر همکاران و دوستان گرامی و به امید پیروزی کارگران در تمام کشورهای جهان.

فکر نمی‌کردیم نیازی باشد باز هم در مورد سرکوب جنبش کارگری و نقض مقاوله‌نامه‌های بین‌المللی در مورد آزادی تشکلات، پیمان‌های دسته‌جمعی، حق کار و زندگی و ایمنی کار در ایران بنویسیم. گمان نمی‌کردیم که نیاز به این یادآوری مجدد وجود دارد که ما و بسیاری از دیگر کارگران، اخراج و اذیت و آزار و زندانی شده‌ایم، چرا که به فعالیت کارگری و تشکل مستقل کارگری باورمند بوده‌ایم. در عین حال متأسفیم که به اجبار باز هم در مورد اذیت و آزار، پرونده‌سازی و حبس‌های طولانی و ظالمانه که بر ما تحمیل شده می‌نویسیم و انتظارات برحق خود را طرح می‌کنیم.

برای ما این ملاحظه جدی همواره مطرح بوده است که با وجود گزارشات متعدد و موثق طی سالیان طولانی توسط معدود تشکلات کارگری مستقل ایران، از جمله سندیکای ما، سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، و تشکل سراسری معلمان، شورای هماهنگی تشکلات صنفی فرهنگیان ایران، و همچنین توسط اتحادیه‌ها و

فدراسیونهای کارگری در سطح بین‌المللی به سازمان جهانی کار در رابطه با نقض حقوق اولیه کارگران و سرکوب تشکل‌های مستقل کارگری و افزایش روزافزون تعداد کودکان کار در ایران، چرا سازمان جهانی کار تاکنون اقدامات محسوس و مؤثری حتی در چهارچوب مفاوله‌نامه‌های بنیادین سازمان بین‌المللی کار که تمامی اعضا موظف به "رعایت، ترویج و تحقق" آنها هستند، صورت نداده است؟ چرا این سازمان همچنان نمایندگان جعلی حکومت را تحت عنوان نمایندگان کارگران ایران به اجلاس سالیانه دعوت می‌کند و در موارد متعددی حتی آنها را به عضویت در هیئت مدیره و کمیته‌های کارگری انتخاب می‌کند؟!

به یاد داریم که بدنبال بازداشت‌های گسترده در آستانه و بدنبال روز جهانی کارگر در سال ۱۴۰۱، به همت شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران، که مورد حمایت سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه نیز قرار گرفته بود، طوماری با امضای بیش از ۵۵۰۰ نفر به صد و دهمین اجلاس جهانی کار ارسال شد. در آن طومار از هیئت‌های کارگری شرکت‌کننده در اجلاس درخواست شده بود که اقدام دولت ایران در نقض فزاینده حقوق کارگران و معلمان و به خصوص نقض حق تشکل‌یابی مستقل و نیز نقض حق آزادی بیان و تجمع را محکوم کنند. اما به یاد نمی‌آوریم که پاسخی به آن طومار که در آن شرایط دشوار جمع‌آوری گردیده بود از جانب سازمان جهانی کار دریافت شده باشد.

فدراسیون بین‌المللی کارگران حمل و نقل ITF، که سندیکای ما عضو آن می‌باشد، در سال ۲۰۰۵ نسبت به سرکوب و بازداشت فعالین سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و هجوم سازمان یافته به سندیکای ما، علیه دولت جمهوری اسلامی ایران به سازمان جهانی کار شکایت کرد، ولی این سازمان، با وجود مفتوح بودن این پرونده و قطور شدن هر ساله آن با شکایت‌های جدید، خود را با پاسخ‌ها و ادعاهای دروغین نمایندگان دولت ایران در آن سازمان مشغول کرده و در نتیجه نزدیک به دو دهه است که اقدام عملی و مؤثری صورت نداده است.

ما اعضای سندیکا، به خاطر ایجاد تشکل مستقل کارگری و فعالیت سندیکایی در چهارچوب مفاوله‌نامه‌ها و استانداردهای بین‌المللی کار از سال ۱۳۸۴ مورد غضب کارفرما، حکومت ایران، عوامل وزارت اطلاعات و قوه قضاییه قرار گرفته‌ایم و بارها بازداشت، زندانی و از کار اخراج شده‌ایم. در طول این مدت صدها عضو سندیکا بازداشت و ضرب و شتم شدند و دهها نفر اخراج و یا تعلیق شدند و ماموران به خانه‌هایشان هجوم برده‌اند. سه عضو زندانی سندیکا در بازداشتگاه اوین، بدون وقفه هدف این سیاست کارگرسنیز بوده و محکوم به زندان‌های طولی‌المدت شده‌ایم و با وجود بیماری‌های شدید جسمانی، مسئولین زندان و عوامل وزارت اطلاعات، حتی از اعطای مرخصی درمانی به ما جلوگیری می‌کنند.

• رضا شهبابی، عضو هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد، در تاریخ ۲۲ اردیبهشت ۱۴۰۱ به دلیل تداوم فعالیت سندیکایی و همچنین دیدار با دو تن از اعضای سندیکای نیروی کارگری فرانسه (اف او)، سیسیل کوهلر و همسر وی ژاک پاری، با هجوم ماموران امنیتی در منزلش دستگیر شد. وی بیش از چهار ماه در بازداشتگاه‌های ۲۰۹ و ۲۴۱ اوین در انفرادی و تحت بازجویی نگهداری شد، در دادگاه بدوی به ۶ سال زندان، ۲ سال تبعید، ۲ سال ممنوع‌الخروجی و ۲ سال محرومیت از فعالیت سندیکایی محکوم شد، که عینا در دادگاه تجدیدنظر تایید شد و در حال سپری کردن زندان می‌باشد.

• داود رضوی، عضو هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد، در ۵ مهر ۱۴۰۱ به دلیل تداوم فعالیت سندیکایی و همچنین دیدار با فعالین سندیکایی، سیسیل کوهلر و ژاک پاری بازداشت شد و مدت چهار ماه در انفرادی و تحت بازجویی شدید قرار داشت. دادگاه بدوی، رضوی را به ۵ سال حبس تعزیری و دو سال محرومیت از فعالیت سندیکایی محکوم کرد که عینا در دادگاه تجدید نظر تایید شد و او دوران محرومیت خود را در زندان می‌گذراند.

• حسن سعیدی، عضو سندیکای کارگران شرکت واحد، به دلیل تداوم فعالیت سندیکایی و همچنین دیدار با فعالین سندیکایی سیسیل کوهلر و ژاک پاری، بدنبال یورش شبانه ماموران امنیتی در ۲۸ اردیبهشت ۱۴۰۱ بازداشت شد. او مدت چهار ماه را در انفرادی و تحت بازجویی بسر برد. سعیدی در دادگاه بدوی به ۶ سال زندان و ۲ سال تبعید، ۲ سال محرومیت از فعالیت سندیکایی و ۲ سال ممنوع‌الخروجی محکوم شد که در دادگاه تجدیدنظر عینا تایید شد. اما در روزهای اخیر با نقض رای در دیوان عالی کشور حکم زندانش به ترتیب به سه سال و شش ماه و یک روز بابت اتهام اجتماع و تبانی، و هفت ماه بابت اتهام فعالیت تبلیغی علیه نظام، کاهش یافت.

در همین مدت صدها فعال جنبش‌های کارگری، معلمان، دانشجویی و زنان تنها به خاطر فعالیت‌های صنفی و مدنی و دفاع از حقوق خود و همکارانشان اخراج، بازداشت و زندانی شده‌اند. اندک تشکلات مستقل کارگری و معلمی از جمله

سندیکای ما و تشکلات معلمان که با وجود فشار نهادهای سرکوب بوجود آمدند، تحت فشار دائمی و زیر ذره بین نیروهای امنیتی حکومت قرار دارند و امکان فعالیت علنی و آزادانه از آنها سلب شده است. هم اکنون دهها کارگر، معلم، دانشجو و مدافعین حقوق کودکان و زنان در زندانهای کشور در حبس بسر می‌برند که اسامی برخی از آنان عبارتند از: ریحانه انصاری نژاد، انیسا اسدالهی، سروناز احمدی، شریفه محمدی، نسرین جوادی، ناهید خداجو، زینب هم‌رنگ، عثمان اسماعیلی، رسول بدافی، مهران رئوف، کیوان مهتدی، کامیار فکور، سیسیل کوهر، ژاک پاری، و بسیاری دیگر.

با این وجود می‌بینیم که عوامل حکومت تحت عنوان "کانون عالی شوراهای اسلامی کار" و دیگر نهادهای دست‌ساز، که همگی تشکلات وابسته به دولت و کارفرماها هستند، آزادانه و با برخورداری از کلیه امکانات مالی و تدارکاتی و حمایت نیروهای امنیتی و حراست و وزارت کار و کافرماها در حال کنترل و مهار جنبش کارگری و به خاموشی کشاندن مطالبات اساسی و بنیادین کارگران در سراسر کشور هستند. همین عوامل حکومتی در حالیکه بسیاری از کارگران و معلمان همچون ما در زندان و یا تحت تعقیب هستند، در اجلاس سازمان جهانی کار، به عنوان نمایندگان کارگران ایران شرکت می‌کنند که فقط باید گفت جای بسی تاسف است. لذا تاکید می‌کنیم که ما کارگران ایران هیچگونه نماینده‌ای، چه تحت عنوان هیئت‌های کارگری حاکمیت از داخل کشور و یا هر فرد و یا هر تشکلی که ادعای نمایندگی نیروی کار ایران در خارج از کشور را داشته باشد، نداریم و به هیچ عنوان آنها را به رسمیت نمی‌شناسیم.

ما مطلع هستیم که هر ساله هم زمان با برگزاری اجلاس سازمانی جهانی کار، تشکلات کارگری بین‌المللی و حامیان طبقه کارگر ایران در خارج از کشور تجمعاتی اعتراضی در حمایت از کارگران زندانی و مبارزات کارگری در ایران برگزار می‌کنند. ما به نوبه خود صمیمانه قدر دان آنها و کلیه حامیان جنبش کارگری ایران هستیم. امیدواریم امسال نیز، با توجه به حمایت سندیکاهای کارگری فرانسه، سوئیس، دانمارک، سوئد، انگلیس و دیگر تشکلهای کارگری بین‌المللی، شاهد حمایت گسترده‌تر هم طبقه‌ای‌های خود باشیم. همچنین امیدواریم که پرونده شکایات مربوط به سرکوب تشکلات و فعالین مستقل کارگری ایران با جدیت و فوریت بیشتری دنبال گرفته شود و نتایج مطلوبی در حمایت از کارگران ایران حاصل گردد.

در پایان ما بلییم از درون زندان اوین، همبستگی خود را با کارگران و مردم ستم‌دیده ایران و جهان اعلام کنیم و به خصوص بگوییم که ما نیز هم‌صدا با طبقه کارگر جهان، خواهان آتش‌بس فوری و خاتمه جنگ جنایت کارانه‌ی دولت اسرائیل علیه مردم فلسطین، و توقف سیاست‌های جنگ طلبانه در منطقه توسط قدرت‌های جهانی و منطقه‌ای و برقراری صلحی پایدار در سراسر خاورمیانه و جهان بر مبنای منافع عموم مردم و ارزش‌های جهان شمول انسانی هستیم. همبستگی جهانی و مبارزه متحدانه تشکلات واقعی کارگری و دیگر نیروهای مردمی و آزادی‌خواه و عدالت طلب، ضامن اصلی برقراری صلح و عدالت در منطقه و جهان است. تقویت این تشکلات و جنبش‌ها وظیفه فراموش‌نشده‌ی همه ما بعنوان جنبش کارگری بین‌المللی است.

با سپاس و درودهای فراوان،

رضا شهابی و داود رضوی،

از اعضای هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

زندان اوین، تهران، ایران

۷ خرداد ۱۴۰۳، برابر با ۲۷ ماه مه ۲۰۲۴

منتشر شده توسط سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

۷ خرداد ۱۴۰۳

<https://twitter.com/VahedSyndicate>

<https://t.me/vahedsyndica>

vsyndica@gmail.com

[@Vahed_Syndica](https://www.instagram.com/Vahed_Syndica)

نامه‌ی سرگشاده کارگران زندانی، رضا شهابی و داود رضوی،
به نمایندگان تشکلات کارگری جهان
در صد و دوازدهمین کنفرانس سازمان بین‌المللی کار

Report content on this page